Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31300
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

Philosophia.i.amor seu studiũ sapiẽtie. ab ipso Aristotele et sctis Patribꝫ in tres ptes diuidit. vtputa in Rõnalẽ Naturalẽ et. Moralẽ Prima ꝓborũ ꝓprietates ⁊ structurã exigit ac argumentatões istruere docet ne falsa ꝓ vero subrepãt. Scda rerũ naturã in q̃ maxia relucet bonitas prime cãe scrutat. ⁊ ex nature effectibꝫ in noticiã vni⁹ ⁊ ꝑmi ꝯsurgit motoris Tercia nostrũ ꝯponit aim et actus ei⁹ dirigit vt hõ felicitabil' per ꝓtutes summũ ⁊ finale assequtur appetibile in cui⁹ speculatõe ⁊ fruitõe ꝯsistit vltima hois felicitas. Has tres phie spẽs nature lux noster Aristoteles (vt pcipuus attestat eius Cõmentator Auerrois in exordio physice auscultatõis) adiuenit ⁊ ꝯpleuit Inuenit ei. qm̃ oẽ qd̃ ab antiqs scriptũ est nõ foret dignũ optinere ptis nomẽ aut ꝑncipij. Cõpleuit qdẽ. eo q̃ nul⁹ eorũ q̃ sequutist. qcq̃ poterit apponere qd̃ de ex̃hausto illi⁹ fonte sufficiẽtẽ nõ duceret originẽ Nec itẽ errorẽ alicui⁹ quantitatis in dict⁹ ei⁹ deꝑhendere. Et talẽ ꝓtutẽ esse in vno indiuiduo extraneũ est ⁊ miraculosuz in natura. ⁊ diuin⁹ magis vocitãdus ẽ q̃ hũanus. Hãc gloriosus noster Hieronym⁹ doctrine ꝯsumatõez absq̃ mẽtis stupore nõ pretiit qm̃ in Regula Betlehemitica ꝯfitet Aristotilẽ fuisse phorũ ꝑincipẽ ⁊ absq̃ dubitatõe ꝑdigiũ grãdeq̃ miraculũ in tota natura cui pene videt ifusuz qcqd natural' capax ẽ hũanũ gen⁹ Cui nõ dissonãt Auli Bellij libro noctiũ atticarũ vicesimo ꝑmo ꝓba. viri iudicio. Augustini libro nono de ciuitate dei elegãtissimi eloquij ⁊ multũ facũde sciẽtie Aristoteles (ifit) phs rei ois hũane pitissim⁹ statura ꝓportioneq̃ corꝑis pulcherrim⁹. ad veritatẽ ⁊ bonũ vniuersi demonstranduz q̃si a deo natus videt Augustin⁹ vero q̃q̃ Platonic⁹ illõ phicũ pect⁹ absq̃ laude nõ ꝯmemorabat dũ exclamaret Sũm⁹ Aristoteles tu tinãdo cacumina rerũ In duo diuisit qcqd in orbe fuit. Et qz ingenio ꝑdit⁹ erat acutissimo qd̃ ad oẽs phie ptes idoneũ ⁊ sufficiẽs foret nõ cessabat phari quũ sciret qd ĩ rerũ natura latitaret. qd ĩ moribus appetendũ eet. atq̃ fugiendũ. qd in ipsis rõcinãdi regulis certa ꝯnexione traheret. aut qd nõ eet ꝯñs vel etiã repugnaret. qd̃ animaduertẽs vehemẽs ille orator Qui. Fabius addubitabat Aristotilẽ scia rerũ. an scriptorũ copia. an eloquẽdi suauitate an inuentionum acumine. an varietate operũ clariorem diceret.

¶ Solent ea de re plerq̃ dubitatõe moueri. vñ huic viro tanta ꝑ uenerit ⁊ ingenij ⁊ vite felicitas. vt vni⁹ admiratõe tota posteritas teneret Respõsuz ẽ. Patrẽ habuit natura generosuz. ⁊ medicinali scientia ꝑclarũ (Uir. canit Homerus. medic⁹ ꝑcio multos eq̃uerit ꝓnus) Nicomachũ nomine in vrbe sua Stagyritana (que in macedonia florebat) Primatem virũq̃ grauissime autoritatz. q̃ vl' tanta